

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 07.04.2000
KOM(2000)194 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

**TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET
OCH EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN**

om tillämpningen av beslut 3052/95/EG under 1997 och 1998

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET OCH EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

om tillämpningen av beslut 3052/95/EG under 1997 och 1998

Sammanfattning

Bland de instrument som krävs för att styra den inre marknaden har beslut 3052/95/EG en central funktion. På den inre marknaden kan varor som lagligen tillverkas och saluförs i en medlemsstat också saluföras i alla andra medlemsstater. Det kan dock uppstå lägen då myndigheterna i en medlemsstat blir tvungna att inskränka en varas rörlighet på marknaden, oavsett om den är inhemsk eller importerad, därför att varan utgör en fara för konsumenterna, miljön eller den allmänna ordningen. Därför har medlemsstaterna till uppgift att både sörja för fri rörlighet för varor på den inre marknaden och samtidigt skydda medborgarnas berättigade intressen.

Målet med beslut 3052/95/EG är att se till att alla beslut som fattas av medlemsstaternas myndigheter om att inskränka den fria rörligheten för varor som lagligen saluförs i andra medlemsstater kommer till kommissionens och de andra medlemsstaternas kännedom så fort som möjligt, så att de kan vidta erforderliga åtgärder. Denna insyn är en förutsättning för att den decentraliserade styrningen av den inre marknaden skall bli effektiv. Den kan också bidra till att upptäcka områden där hinder kvarstår och där det kan behövas harmonisering på gemenskapsnivå.

Vid sidan av beslut 3052/95/EG sörjer en rad särskilda rättsakter för insyn i den inre marknaden: alla direktiv av den s.k. nya modellen innehåller säkerhetsklausuler där medlemsstaterna åläggs att anmäla tillfälliga undantag från reglerna om fri rörlighet till kommissionen och de andra medlemsstaterna. Enligt direktiv 92/59/EEG om produktsäkerhet skall medlemsstaterna anmäla om en farlig produkt dras in från marknaden. Till skillnad från dessa anmälningar i efterhand skall information enligt direktiv 98/34/EG lämnas om tekniska föreskrifter innan de antas.

Beslut 3052/95/EG gäller om det inte finns några andra särskilda anmälningskrav. Den kan alltså betraktas som **uppsamlingsplatsen** eller "skyddsnetet" för att skapa öppenhet kring styrningen av den inre marknaden.

Hittills har 102 åtgärder anmälts enligt beslut 3052/95/EG. Detta kan tyckas litet jämfört med alla de åtgärder som anmälts enligt särskilda rättsakter, t.ex. produktsäkerhetsdirektivet eller direktivet om tekniska föreskrifter.

Detta har flera orsaker. För det första är beslutet nytt, och kräver att de nationella förvaltningarna får tid att bekanta sig med det och lära sig det. Dessutom har de nationella myndigheterna svårt att avgöra när det är beslut 3052/95/EG som skall tillämpas i det stora utbudet av anmälningsförfaranden. Kommunikationen mellan kommissionen, den centrala förvaltningen och de lokala myndigheterna lämnar i bland en del övrigt att önska. Slutligen åberopar de ekonomiska aktörerna sällan beslut 3052/95/EG som en rättighet att få tillräcklig information om och motiveringar till restriktioner på produkter.

I denna rapport dras slutsatsen att satsningar på information om hur beslutet fungerar och vilken nytta det gör måste ökas på europeisk, nationell och regional nivå. Dessutom väcks frågan om en mer långsiktig reflektion om vilken slags insyn som krävs för att styra den inre marknaden och hur denna bäst kan uppnås.

INLEDNING

Europaparlamentets och rådets beslut 95/3052/EG av den 13 december 1995 för att fastställa ett förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen¹ (nedan kallat "beslutet") gäller i alla medlemsstater sedan den 1 januari 1997.

Målet för beslutet är att genom ett informationsförfarande skapa insyn i de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit och som innebär avsteg från principen om ömsesidigt erkännande.

Principen om ömsesidigt erkännande är en hörnsten i den inre marknads uppbyggnad och funktion. Enligt principen får varor röra sig fritt i alla medlemsstater om de lagligen tillverkas eller saluförs i någon medlemsstat. Endast i vederbörligen motiverade undantagsfall får myndigheterna i en medlemsstat göra avsteg från denna princip. Därför har medlemsstaterna i uppgift att både sörja för fri rörlighet för varor på den inre marknaden och samtidigt se till att EU-medborgarnas berättigade intressen inte äventyras av den fria rörligheten.

Beslutet är en viktig förutsättning för en effektiv styrning av den inre marknaden av två anledningar.

- Beslutet gör att **alla beslut som en medlemsstat fattar och som får till följd att den fria rörligheten för varor inskränks skall anmälas** och går att överblicka. Då det finns ett antal direktiv för särskilda sektorer och ett produktsäkerhetsdirektiv där anmälningsförfaranden ingår, ger beslutet den fördelen att det täcker de fall för vilka ett särskilt anmälningsförfarande inte finns.
- Den öppenhet som eftersträvas genom beslutet utgör **motvikten till den frivilligt decentraliserade styrning av den inre marknaden som medlemsstaternas myndigheter utövar**. Om en medlemsstat vidtar åtgärder som har till följd att rörligheten inskränks för varor från en annan medlemsstat, bör detta komma till de andra medlemsstaternas och kommissionens kännedom, så att eventuella problem med den fria rörligheten eller konsumenternas berättigade intressen kan lösas snabbt och effektivt på gemenskapsnivå.

Enligt artikel 11 i beslutet skall kommissionen inom två år från det att beslutet trätt i kraft överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur det fungerar samt föreslå sådana ändringar som den anser lämpliga. Rapporten är uppdelad i tre delar: först en genomgång av hur beslutet fungerar (avsnitt 1), sedan en sammanställning av hur medlemsstaterna (avsnitt 2) och kommissionen (avsnitt 3) tillämpat beslutet under de två första åren av dess giltighetstid, och slutligen några slutsatser (avsnitt 4).

---

¹ EGT L 321, 30.12.1995, s. 1.

1. FÖRFARANDE ENLIGT BESLUTET

Enligt beslutet skall medlemsstaterna anmäla till kommissionen alla åtgärder som hindrar den fria rörligheten eller utsläppandet på marknaden av en viss produktmodell eller produkttyp som är lagligen tillverkad eller saluförd i en annan medlemsstat, när åtgärden direkt eller indirekt leder till ett allmänt förbud mot produkten, en vägran att tillåta utsläppande på marknaden av produkten, en ändring av den aktuella produktmodellen eller produkttypen innan den släpps ut på eller behålls på marknaden, eller ett tillbakadragande från marknaden av produkten.

Anmälan skall göras inom 45 dagar från det att åtgärden vidtagits. Det enda formkravet är att ett blad med upplysningar enligt bilagan till beslutet skall användas.

I beslutet anges också några undantag från anmälningskravet. Bl.a. är det inte nödvändigt att anmäla domstolsbeslut, åtgärder som enbart vidtas på grund av gemenskapsbestämmelser om harmonisering, åtgärder som enligt särskilda bestämmelser skall anmälas till kommissionen, åtgärder som anmäls på utkaststadiet eller åtgärder som uteslutande vidtas för att skydda allmän moral eller allmän ordning.

Slutligen skall kommissionen enligt artikel 9 i beslutet sprida information på gemenskapsnivå om de nationella åtgärder som har anmälts på grund av detta beslut. I detta sammanhang skall kommissionen ta vederbörlig hänsyn till tystnadsplikt, i enlighet med artikel 6 i beslutet. Kommissionen skall även, utan att föregripa ännu inte avgjorda fall, sprida information om beslutade åtgärder för uppföljning.

Det förfarande som införts genom beslutet är ämnet för en handbok som kommissionen utarbetat för medlemsstaterna.

2. MEDLEMSSTATERNAS GENOMFÖRANDE

2.1 Medlemsstaternas genomförande av beslutet

I enlighet med andra meningen i artikel 11 i beslutet uppmanade den ansvariga enheten vid kommissionen i brev av den 24 november 1998 medlemsstaterna att lämna alla relevanta uppgifter om hur de genomför beslutet. En påminnelse skickades ut den 22 januari 1999 till de medlemsstater som då inte hade svarat inom vederbörlig tid.

Medlemsstaternas uppgifter kan sammanfattas så här:

Belgien

I ett brev av den 12 februari 1999 informerade de belgiska myndigheterna kommissionen om att förberedelserna inför genomförandet av beslutet tagits upp på ett särskilt interministeriellt möte den 29 november 1996 för att påminna de ansvariga förvaltningarna om hur beslutet skall tillämpas. Vid mötet utsågs CIBELNOR, ett belgiskt center som sorterar under det belgiska standardiseringsinstitutet, till belgisk kontaktpunkt för beslutet. Ett nytt interministeriellt möte anordnades den 11 juni 1998. Där betonades bl.a. beslutets syften, förvaltningarnas behov av att få kontaktpunkter samt möjligheter till sanktioner om beslutet inte tillämpas. Ett bilateralt möte mellan kommissionen och de belgiska myndigheterna ägde rum den 23 september 1998. Ansträngningar har gjorts för att ett nätverk av kontaktpunkter i

de berörda förvaltningarna skall kunna följa upp det oroande förhållandet att ingen belgisk anmälan ännu inkommit.

Danmark

I ett brev av den 10 december 1998 sade de danska myndigheterna att de informerat sina förvaltningar om hur förfarandet enligt beslutet fungerar, genom Erhvervsfremmestyrelsens cirkulär nr 145 av den 11 september 1996. Med hjälp av årliga informationsmöten kan förvaltningarna informeras fortlöpande. Anmälningar från andra medlemsstater, förmedlade genom kommissionens försorg, översänds också för kännedom och yttrande av de danska myndigheterna till de berörda förvaltningarna, samt till vissa branschorganisationer.

Tyskland

I ett brev av den 29 december 1998 erinrade de tyska myndigheterna om att alla myndigheter på förbunds- eller delstatsnivå för vilka anmälningskrav enligt beslutet gäller informerats om detta krav, vilket kommissionen redan informerats om i ett brev av den 17 december 1996. De tyska myndigheterna påpekade bl.a. att under den aktuella perioden anmäldes 21 åtgärder rörande hälsoskydd (livsmedel) av den nationella myndighet som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 7 i beslutet.

Spanien

I ett brev av den 26 februari 1999 informerade de spanska myndigheterna kommissionen om att en central kontaktpunkt inrättats vid statssekretariatet för utrikespolitik och för Europeiska unionen, och olika kontaktpunkter inrättats vid varje ministerium som berörs av beslutet samt i alla autonoma regioner. Kontaktpunkterna är desamma som de som inrättats för direktiv 98/34. Den centrala kontaktpunkten har utarbetat flera informations- och tolkningsmeddelanden om tillämpningen av beslutet. Dessa meddelanden har tillsammans med beslutet och kommissionens handbok distribuerats till de övriga kontaktpunkterna.

Kontaktpunkterna vid de olika ministerierna och i de autonoma regionerna har utarbetat rekommendationer och tolkningsmeddelanden som de i sin tur distribuerat till de behöriga myndigheterna. Den centrala kontaktpunkten distribuerar de andra medlemsstaternas anmälningar i spansk version till de andra kontaktpunkterna, vilka står för spridningen. En artikel om beslutet avsedd för näringsidkare och aktörer i samhället har publicerats i Revista de Comercio Española.

Frankrike

I ett brev av den 4 december 1998 informerade de franska myndigheterna om att beslutet tagits upp i ett cirkulär av premiärministern av den 26 juli 1996 om det ömsesidiga förfarandet för åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen². I cirkuläret definieras vilka förfaranden som skall följas av de nationella myndigheterna i fråga om anmälning av franska åtgärder, samt hur anmälningar från andra

---

² Circulaire du Premier Ministre en date du 26 juillet 1996 relative à la procédure mutuelle sur les mesures nationales dérogeant au principe de libre circulation des marchandises à l'intérieur de la Communauté, offentliggjort i Journal Officiel de la République française den 31 juli 1996, s.11592.

medlemsstater skall handläggas. Bilagorna till cirkuläret innehåller dessutom handboken om beslutet samt anmälningsblanketten.

Irland

I ett brev av den 19 januari 1999 informerade de irländska myndigheterna kommissionen om att beslutet genomförts med exakt samma förfarande som direktiv 83/189, enligt vilket den myndighet som svarar för beslutets genomförande skall informera alla berörda offentliga myndigheter om vilka åligganden de har enligt beslutet.

Italien

I ett brev av den 30 december 1998 informerade de italienska myndigheterna om att tillämpningen av beslutet tagits upp i ett meddelande från ministeriet för industri, handel och hantverk den 14 januari 1997³, ställt till hela den italienska förvaltningen.

Luxemburg

De luxemburgska myndigheterna informerade i ett brev av den 21 december 1998 om att energiministeriet, det behöriga ministeriet i ärendet, sedan beslutet trätt i kraft inte anmält någon åtgärd som innebär avvikelser från principen om fri rörlighet för varor.

Nederländerna

I ett brev av den 1 februari 1999 erinrade de nederländska myndigheterna om att Centrale Dienst voor In- en Uitvoer (CDIU) utsetts till kontaktpunkt enligt artikel 7 i beslutet. Man tillade att man informerat de myndigheter som svarar för genomförande av beslutet om kontaktpunkten, om de skyldigheter som följer av beslutet samt om kommissionens handbok. Dessutom har man inom Interdepartementale Werkgroep Notificatie utarbetat en bruksanvisning för att hjälpa de ansvariga myndigheterna att genomföra beslutet. Ett exemplar av bruksanvisningen bifogades de nederländska myndigheternas brev. De nederländska myndigheterna betonade att det för utarbetandet av bruksanvisningen varit mycket nyttigt med mötet med kommissionen den 27 april 1998 där man kunnat ta upp praktiska aspekter på genomförandet av beslutet. Man framförde också att frågorna fortsätter att dryftas t.ex. under nästa möte i den kommitté som införts enligt direktiv 98/34/EG. Slutligen sades att ett möte mellan de berörda nationella myndigheterna skulle anordnas under år 1999 för att utbyta erfarenheter och erinra om skyldigheterna enligt beslutet.

Österrike

De österrikiska myndigheterna skickade per fax den 30 december 1998 utförlig information om hur de genomfört beslutet. Flera möten anordnades under 1996 av Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten där beslutet, kommissionens handbok och informationsmeddelandet delades ut. Den 17 december 1996 utfärdade regeringen ett cirkulär om tillämpning av beslutet, vilket tillsammans med kommissionens handbok och informationsmeddelandet skickades bl.a. till de regionala myndigheterna.

---

³ Meddelande från Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato, n° 16185 av den 14 januari 1997, ej offentliggjort.

Portugal

I ett brev av den 19 februari 1999 informerade de portugisiska myndigheterna om att de den 11 november 1997 antog beslut nr 30/97 i vilket Instituto Português da Qualidade utsågs till nationell kontaktpunkt med ansvar för det anmälningsförfarande som beslutet avser. De portugisiska myndigheterna framhävde de satsningar som gjorts för att till de ekonomiska aktörerna sprida information som samlats in enligt beslutet, bl.a. genom att ställa en webbplats till dessas förfogande. De sade också att de flesta anmälningarna hittills rört livsmedel, läkemedel och kemikalier.

Finland

I ett brev av den 12 januari 1999 informerade de finländska myndigheterna kommissionen om att beslutet genomförts genom förvaltningssamarbete mellan myndigheterna och avtal mellan dem. Man har gjort enligt följande: information till andra ministerier och myndigheter om beslutets innehåll och ikraftträdande, redogörelse för vilka områden som inte är föremål för harmonisering samt möten och seminarier om tillämpning av beslutet. Dessutom anordnade ansvarig myndighet den 9 oktober 1998 i samarbete med GD Inre marknad ett informationsmöte om beslutets tillämpning i samband med ett paketmöte.

Sverige

I ett brev av den 23 december 1998 informerade de svenska myndigheterna om att i förordning 1996:830 sägs att de nationella och lokala myndigheterna är skyldiga att lämna de uppgifter som beslutet avser. Den nationella kontaktpunkten har också utfärdat tillämpningsföreskrifter⁴. Trots de redan gjorda satsningarna är de ansvariga myndigheterna medvetna om att ytterligare insatser krävs för att se till att beslutet tillämpas på alla nivåer i förvaltningen, särskilt på den lokala och regionala nivån där informationsbehovet är särskilt stort. De svenska myndigheterna tog också upp några problem med genomförandet av beslutet: otydlig avgränsning mellan olika anmälningsförfaranden, beslutet omfattar inte vissa åtgärder som vidtas av privata organisationer, beslutet omfattar inte vissa slags åtgärder såsom förberedande kontakter som icke desto mindre kan påverka den fria rörligheten för varor, det är svårt att få information från andra medlemsstater och slutligen framfördes tvivel rörande anmälning av åtgärder som antagits inom områden som håller på att harmoniseras.

Förenade kungariket

I ett brev av den 27 januari 1999 erinrade de brittiska myndigheterna om att man hittills inte anmält några åtgärder. Man förklarade detta med att åtgärder som borde anmälts enligt beslutet ofta anmälts enligt andra anmälningsförfaranden. Beslutet har genomförts i Förenade kungariket genom ett förvaltningscirkulär av den 11 december 1996. Efter att nyligen ha granskat beslutets tillämpning sade dock de brittiska myndigheterna att nya riktlinjer snart kommer att skickas till myndigheterna, jämte en påminnelse om dessas skyldigheter enligt beslutet. De nationella myndigheterna betonade också den vikt man fäster vid att informeras om de slutsatser kommissionen drar av de anmälningar som inkommer. Slutligen betonade man att det är svårt att identifiera från vilket land vissa varor härrör, och därför avgöra om åtgärder avseende dem skall anmälas.

---

⁴ KFS 1996:3, Kommerskollegiums föreskrifter om information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom Europeiska gemenskapen.

När det gäller de nationella myndigheter som är behöriga i enlighet med artikel 7 i beslutet har medlemsstaterna informerat kommissionen om vilka nationella myndigheter som utsetts för att överlämna eller ta emot den information som beslutet avser. En fullständig förteckning över dem återfinns som bilaga 1 till denna rapport.

2.2 Sammanställning av anmälningarna

2.2.1 Medlemsstaterna

Enligt artikel 12 i beslutet trädde det i kraft den 1 januari 1997. Under 1997 tog kommissionen emot 33 anmälningar från tre medlemsstater (se bilaga 2). Medlemsstaterna var:

- Frankrike (26 anmälningar)
- Tyskland (4 anmälningar)
- Finland (3 anmälningar).

Under 1998 (se bilaga 2) ökade antalet anmälningar: kommissionen tog emot 69 anmälningar. Under året lämnade endast fyra medlemsstater in anmälningar:

- Grekland (43 anmälningar)
- Tyskland (18 anmälningar)
- Frankrike (5 anmälningar)
- Danmark (3 anmälningar)

Antalet anmälningar är dock i praktiken otillfredsställande lågt, och bör ökas, eftersom det står klart att många icke anmälda nationella åtgärder omfattas av beslutets tillämpningsområde. Som bilaga 3 visar rör de åtgärder som anmälts viktiga delar av näringslivet där nationella åtgärder regelbundet vidtas.

Det bör också betonas att ett stort antal medlemsstater inte anmält några åtgärder alls:

- Belgien
- Spanien
- Irland
- Italien
- Luxemburg
- Nederländerna
- Österrike
- Portugal
- Sverige
- Förenade kungariket

2.2.2 Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Enligt Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 16/97 av den 26 mars 1997⁵ gäller beslutet även alla stater i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) sedan den 1 december 1998.

Således ser kommissionen sedan den 1 december 1998 i enlighet med EES-avtalets artikel 109 och protokoll 1 till att den till Eftas (European Free Trade Association) övervakningsmyndighet överlämnar alla anmälningar den får enligt beslutet. På motsvarande sätt överlämnar Eftas övervakningsmyndighet till kommissionen de anmälningar den tar emot från EES-länderna.

Enligt det samarbete som grundas på artikel 109 i EES-avtalet får Eftas övervakningsmyndighet också tillgång till de anmälningar som kommit in till kommissionen 1 januari 1997–30 november 1998, då beslutet var i kraft i EG men inte i EES.

Förhållandet att Eftas övervakningsmyndighet inte överlämnat några anmälningar till kommissionen sedan den 1 december 1998, kan alltså förklaras med att beslutet trätt i kraft helt nyligen i EES. Detta förklarar också varför kommissionen ännu inte har några uppgifter om denna särskilda administrativa ordning.

3 KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDE

3.1 Kommissionens interna rutiner

Den avdelning vid kommissionen som svarar för tillämpningen av beslutet är den enhet vid GD Inre marknad som är ansvarig för klagomål om hinder mot den fria rörligheten för varor.

När enheten tar emot en anmälningsblankett registrerar den denna och skriver ut ett mottagningsbevis. Anmälningsblanketten skickas sedan vidare till de avdelningar inom kommissionen som är behöriga för det område som anmälningen gäller.

Sedan anmälningsblanketten översatts till alla gemenskapens språk översänds den till medlemsstaterna för kännedom och eventuella kommentarer.

3.2 Kommissionens insatser för att främja genomförandet av beslutet

Kommissionen anordnar informationsmöte i samband med alla s.k. paketmöten med medlemsstaterna avseende fri rörlighet för varor (artiklarna 28–30 i EG-fördraget). Dessutom anordnas bilaterala möten mellan vissa medlemsstater och kommissionen för att lösa enskilda problem.

Samtidigt med att beslutet antogs av medlemsstaterna har kommissionen utfärdat en handbok om beslutet för att de nationella myndigheterna skall kunna avgöra vilka åtgärder som skall anmälas enligt detta förfarande för ömsesidig information. Kommissionen har spridit handboken i stor omfattning, bl.a. vid de tidigare nämnda paketmötena.

---

⁵ Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 16/97 av den 26 mars 1997 om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) till EES-avtalet, EGT L 182, 10.7.1997 s. 49.

Det bör också påpekas att i enlighet med artikel 10 i beslutet har den ständiga kommitté som inrättats enligt direktiv 98/34/EG (f.d. direktiv 83/189/EEG) regelbundet informerats om hur förfarandet fungerar och särskilt om hur det genomförts av medlemsstaterna. Kommittén och ordförandena vid paketmötena den 6 februari 1998 och 12 februari 1999⁶ har också informerats om frågor av praktisk natur och tolkningssvårigheter med anknytning till beslutet som framkommit under de första två åren av dess tillämpning.

För att göra tillämpningen av beslutet effektivare och öka de ekonomiska aktörernas insyn i de nationella åtgärderna har kommissionen utnyttjat alla möten med olika branschorganisationer för att informera dem om beslutet och tillämpningen av det.

3.3 Samordning med andra gemenskapsinstrument

De olika förfarandena för anmälning samordnas enligt artikel 8 i beslutet. Den inre marknaden styrs i stor utsträckning decentraliserat av medlemsstaternas myndigheter. Denna decentraliserade styrning bygger på förvaltningssamarbete mellan medlemsstaterna. Insyn i de åtgärder som vidtagits är förutsättningen för detta samarbete. Det finns flera redskap för insyn som samverkar för att nå detta mål.

3.3.1 Anmälning enligt direktiven av den "nya modellen".

På de områden som harmoniserats genom direktiven av den s.k. nya modellen skapas insyn i olika åtgärder, i synnerhet vägrat ömsesidigt erkännande av en vara, genom anmälningsförfaranden som anges i själva direktiven (t.ex. direktiven om enkla tryckkärl, leksaksäkerhet, medicinteknisk utrustning, gaseldad utrustning, personlig skyddsutrustning, elektromagnetisk kompatibilitet, hissar, maskinsäkerhet). Enligt direktiven skall alla varor som uppfyller direktivens krav kunna röra sig fritt. Det är endast under väldefinierade omständigheter som medlemsstaterna enligt direktivens säkerhetsklausuler får dra in en vara från marknaden. Detta skall anmälas till kommissionen som granskar ärendet enligt det förfarande som anges i säkerhetsklausulen i direktiven av den nya modellen.

Antalet anmälningar 1997 och 1998 enligt några viktiga direktiv återfinns för information i bilagorna 4 och 5.

3.3.2 Anmälningar enligt direktiv 92/59

Direktiv 92/59/EEG⁷ om allmän produktsäkerhet kan i likhet med beslutet sägas vara en rättsakt av allmän karaktär. Direktiv 92/59/EEG är tillämpligt på alla varor som är avsedda för konsumenter eller sannolikt kommer att användas av dem. Direktivet innehåller ett allmänt säkerhetskrav som också omfattar alla risker som inte täcks av de särskilda direktiven om teknisk harmonisering. Direktivet innehåller två anmälningsförfaranden, varav ett för nödsituationer, för medlemsstaternas åtgärder som begränsar eller helt hindrar varor från att släppas ut på marknaden. Förfarandena är tillämpliga i de fall där krav att anmäla nödatgärder inte följer av särskild gemenskapslagstiftning.

Antalet anmälningar 1997 och 1998 enligt direktiv 92/59 återfinns i bilagorna 6 och 7. Om resultaten delas upp efter sektor framgår att en stor del av de icke-livsmedelsrelaterade

---

⁶ Möte med de företrädare för nationella myndigheter som fungerar som ordförande i paketmötena om fri rörlighet för varor (artiklarna 28–30 i EG-fördraget) och offentlig upphandling den 6 februari 1998.

⁷ Rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet, EGT L 228, 11.8.1992, s. 24.

anmälningarna dessa år rörde leksaker och spädbarnsprodukter (57 % under 1997 och 17 % under 1998). Kosmetika och hygienprodukter togs upp i 17 % (1998) respektive 7 % (1997) av anmälningarna. Kaminer anmäls också regelbundet (7 % under 1997 och 26 % under 1998).

3.3.3 Anmälningar enligt direktiv 98/34

Slutligen finns det direktiv 98/34/EG⁸ enligt vilket tekniska föreskrifter samt bestämmelser som rör informationssamhällets tjänster skall anmälas på förslagsstadiet. Detta anmälningsförfarande skiljer sig från de ovanstående främst på två sätt: de regler som skall anmälas skall ha allmän, inte individuell räckvidd, och de skall anmälas innan de antas. Med hjälp av detta förfarande har man sedan 1984 kunnat granska mer än 6300 nationella lagförslag, och på så sätt bidragit till att undanröja hinder för den inre marknaden. Tendensen på senare år är att antalet anmälningar sjunker: 1998 tog kommissionen emot 604 anmälningar jämfört med 670 under 1997 (vartill kommer 230 lagförslag från en sammanlagd anmälning från de nederländska myndigheterna i samband med att de redde ut brott mot direktivet). De sektorer där flest anmälningar inkommit under 1998 var i sjunkande ordning: maskiner, jordbruksprodukter och livsmedel, telekommunikation, transporter och bygge. Under 1997 avgav kommissionen 117 detaljerade utlåtanden om lagförslag som skulle kunna strida mot gemenskapsrätten. Under 1998 sjönk antalet detaljerade utlåtanden till 64.

3.3.4 Beslutets roll som uppsamlingsplats

Beslutet har helt klart karaktären av en uppsamlingsplats jämfört med de tre andra slagen av insynsmekanismer som redan nämnts. När en nationell förvaltning i samband med styrningen av den inre marknaden drar in en vara från marknaden som lagligen saluförts i en annan medlemsstat, måste detta anmälas enligt detta beslut **om** denna skyldighet inte redan följer av något annat gemenskapsinstrument (artikel 8 i beslutet). Beslutets syfte är alltså att se till att kommissionen och medlemsstaterna har fullständig information om hindren för handeln på den inre marknaden. Där det inte finns andra relevanta instrument torde beslutet ge medlemsstaterna – som ju svarar för styrningen av den inre marknaden – möjlighet till en snabb, samordnad reaktion antingen för att undanröja hindren eller för att vidta effektiva åtgärder för att skydda konsumenterna på EU-nivå. Detta mål skall dock ställas i relation till statistiken över inkomna anmälningar 1997 och 1998:

1997

Tyskland	Frankrike	Finland	Totalt
4	26	3	33

1998

Tyskland	Frankrike	Danmark	Grekland	Totalt
18	5	3	43	69

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, EGT L 204, 21.7.1998, s. 37 ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998 om ändring av direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, EGT L 217, 5.8.1998, s. 18.

3.4 Uppföljning av anmälningarna

Anmälningarna följs upp genom en process med två steg: först en utredning som sedan mynnar ut i ett beslut om vilka uppföljningsåtgärder som skall vidtas.

Under utredningen inkommer anmälningen från en medlemsstat till den avdelning vid kommissionen som ansvarar för det aktuella instrumentet. Denna avdelning utfärdar ett mottagningsbevis och översänder anmälningen till medlemsstaterna och de särskilda och allmänna avdelningarna vid kommissionen.

Kommissionen kan i sin handläggning av anmälningen behöva höra en kommitté med experter eller vetenskapsmän om den anmälda åtgärden är så teknisk att vetenskaplig expertis krävs. Detta har dock inte krävts hittills.

Om medlemsstatens motivering inte är tillräckligt utförlig för att åtgärden skall kunna granskas, kommer kompletterande information att begäras in av medlemsstaten⁹.

Efter denna utredning bestämmer kommissionen hur anmälningen skall följas upp. Normalt blir det fråga om något av två alternativ:

- Den anmälda åtgärden har individuell karaktär och rör en enskild vara. Eftersom detta slags fall rör en enstaka vara föranleder det mestadels ingen särskild uppföljning. Hindret för den fria rörligheten för varor beror inte på att det finns olika lagstiftning i det land varan kommer ifrån och i det land dit den förs. Det är istället ofta varans egenskaper (t.ex. brister i konstruktionen eller otillräcklig information till konsumenten) som orsakar den anmälda åtgärden.
- Den anmälda åtgärden visar att det finns stora eller till och med oöverbryggliga skillnader mellan lagstiftningen i det land varan kommer i fråga och i det land dit den förs. Med hjälp av detta slags fall kan man ajourföra listan på varor eller sektorer där principen om ömsesidigt erkännande inte räcker för att sörja för fri rörlighet för varor. Som exempel kan nämnas att bland de anmälningar som kommissionen tog emot under de första två åren av beslutets giltighet fanns ett stort antal som rörde hinder för handel med livsmedel som berikats (med vitaminer eller andra näringsämnen). Anmälningarna bekräftade de upplysningar kommissionen redan förfogade över, nämligen att det finns stora skillnader mellan medlemsstaternas inställning i denna fråga. I ett sådant fall kan kommissionen inledningsvis hänskjuta problemet till kommittén för tekniska föreskrifter, som enligt beslutet har i uppgift att övervaka hur beslutet tillämpas. Via kommittén kan medlemsstaternas uppfattning inhämtas, och eventuellt kan en gemensam lösning hittas. När däremot en lösning inte står att finna denna väg kan det bli nödvändigt att inleda en harmoniseringsprocess. I så fall har anmälningsförfarandet fungerat som det skall, nämligen gett en bild av de områden där hinder kvarstår och lett vidare till de åtgärder som krävs för att undanröja dem.

Uppföljning av anmälningar enligt beslut 3052/95/EG i strikt bemärkelse bör skiljas från uppföljningar som kommissionen kan inleda i enskilda fall, om anmälningen gör att kommissionen får kännedom om sådana uppgifter som bör behandlas separat enligt ett annat förfarande. Detta gäller särskilt **icke relevanta anmälningar**. En åtgärd kanske inte behöver anmälas, eller borde kanske ha anmälts enligt något annat instrument. I sådana fall vidare-

---

⁹ Se fallet med Frankrikes anmälningar om hinder för utsläppande på marknaden av anordningar för *in vitro*-diagnostik.

befordrar den avdelning av kommissionen som är ansvarig för genomförande av beslutet anmälningen till rätt adressat.

En åtgärd som anmäls enligt beslut 3052/95/EG kan också förefalla oförenlig med artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget om fri rörlighet för varor. I sådana fall inleder kommissionen i sin egenskap av fördragets väktare en ingående granskning av åtgärdens motivering (med erforderliga kontakter med medlemsstaterna) och inleder där så krävs det överträdelseförfarande som avses i artikel 226 i EG-fördraget. Här bör det betonas att i de få fall där kommissionen ansett det lämpligt att inleda ett sådant förfarande inkom ett klagomål tillsammans med eller efter anmälningen.

4.   UTVÄRDERING OCH SLUTSATSER

Tillämpningen av beslutet under de två första åren efter dess ikraftträdande har inte gett förväntade resultat. Särskilt har det låga antalet anmälningar inte gjort det möjligt för beslutet att fylla sin viktigaste funktion, nämligen att ge information om hur den inre marknaden fungerar i praktiken. Som redan nämnts har tillämpningen av beslutet inte gett kommissionen ökad kunskap om hur principen om ömsesidigt erkännande fungerar eller låtit kommissionen kartlägga var denna princip eventuellt fungerar illa, vilket skulle kunna föranleda förslag om harmonisering.

Beslutet har inte heller kunnat användas för att snabbt lösa vissa problem med den fria rörligheten. Tack vare den tidsfrist på 45 dagar som anges i artikel 4 i beslutet borde kommissionen kunna informeras mycket snabbt om problem med den fria rörligheten och tillsammans med den berörda medlemsstaten ta de kontakter som gör att en gemensam lösning kan hittas raskt. Beslutet skall passa in i kommissionens allmänna strävan att skynda på handläggningen av problem med den fria rörligheten och undvika att förfaranden enligt EG-fördraget börjar tillämpas.

När det gäller skälen till denna svåra inledning förefaller det med ledning av *befintlig statistik*, hur orepresentativ den än må vara, att det finns problem med den praktiska tillämpningen av beslutet. Det förefaller som om den tanke om decentraliserad styrning av den inre marknaden som ligger till grund för beslutet stöter på problem på grund av bristande information om tillämpningen av själva beslutet och bristande information om beslutets betydelse bland instrumenten för öppenhet på den inre marknaden.

Dock bör det framhållas att det krävs en tids **inkörning** för att skapa samarbete mellan femton förvaltningar och kommissionen. Erfarenheterna av tillämpningen av direktiv 98/34/EG tyder på att tillämpningen av beslutet torde förbättras avsevärt under den närmaste framtiden. Det har krävts några år för att den systematiska anmälning av tekniska standarder och föreskrifter som krävs enligt direktiv 98/34/EG verkligen skall börja fungera.

Dessutom bör det framhållas att dessa instrument för öppenhet på den inre marknaden inte blir effektiva förrän de tillämpas korrekt, något som i sin tur förutsätter att de behöriga myndigheterna och de berörda företagen och medborgarna är välinformerade. Man kan konstatera att det saknas information om hur beslutet fungerar inom de nationella förvaltningar som skall avgöra om anmälan krävs enligt beslutet. Anmälningspliktiga åtgärder vidtas ofta av lokala eller decentraliserade myndigheter. Dessa myndigheter kan ofta inte uppfylla sina förpliktelser enligt gemenskapsrätten. Detta är till viss del en utmaning på det nationella planet, då de som tar emot den information som kommissionen eller

medlemsstaternas centrala förvaltningar lämnar inte nödvändigtvis är de tjänstemän i den nationella förvaltningen som skall tillämpa beslutet.

Kommissionen kommer att öka sina ansträngningar för att se till att beslutet tillämpas effektivt av medlemsstaterna, både lokalt och nationellt. Dessutom kommer satsningarna med sikte på de ekonomiska sektorerna att öka. Detta skall utföras enligt följande:

- Det är lämpligt att öka satsningarna på information om beslutet och tillämpningen av det, särskilt med sikte på lokala eller decentraliserade myndigheter. I detta syfte kommer en förklarande broschyr att tas fram och möten att anordnas, vilket på ett effektivt sätt torde informera dessa myndigheter om deras skyldigheter enligt gemenskapsrätten.
- Som komplement till insatserna i ovanstående punkt och för att uppmuntra till samarbete mellan myndigheter på EG-nivå, nationell nivå och lokal nivå kommer kommissionen fr.o.m. år 2000 att be medlemsstaterna att sammanställa en årsrapport med förteckning över inlämnade anmälningar och information om beslutets tillämpning, inbegripet eventuella svårigheter med tillämpningen. Rapporten delas upp efter sektorer när det gäller anmälningar och tillämpning av beslutet. Rapporten skall också omfatta relevanta uppgifter från lokala eller decentraliserade myndigheter. Samtidigt uppmuntrar kommissionen medlemsstaterna att löpande utbilda och informera de behöriga myndigheterna om beslutet.
- Det civila samhällets aktörer bidrar ofta till ett effektivt samarbete kring tillämpningen av gemenskapsrätten och utövar också ett förebyggande inflytande som bidrar till att gemenskapsrätten följs. Därför planerar kommissionen att regelbundet och i samarbete med medlemsstaterna anordna informationsmöten med berörda branschorganisationer. Med hjälp av mötena kan man öka aktörernas kunskaper, så att de på längre sikt aktivt kan vidarebefordra oanmälda åtgärder, i linje med de förslag kommissionen lade fram i sitt meddelande från 1999 om ömsesidigt erkännande¹⁰.
- Den förbättrade informationen om beslutet och tillämpningen av det kommer, utöver övriga informationsvägar, att leda till en webbplats med ett system för vidarebefordran av de uppgifter som beslutet avser till de ekonomiska operatörerna och alla berörda nationella myndigheter.
- Det har visat sig effektivt att den ständiga kommitté som inrättats enligt direktiv 98/34/EG medverkar med rådgivning om hur beslutet fungerar, varför kommissionen kommer att fortsätta med att löpande informera kommittén om tillämpningen av beslutet och sträva efter att öka dess medverkan i uppföljningen av anmälningarna och allt som görs enligt gällande åtgärder.

---

¹⁰ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet av den 16 juni 1999 om ömsesidigt erkännande inom ramen för uppföljningen av handlingsplanen om den inre marknaden, KOM(1999) 299.

- Syftet med den öppenhet och smidighet som utmärker beslutet står inte i samklang med de eventuella tvångsåtgärder som underlåtenheten att genomföra beslutet effektivt kan föranleda. Av den anledningen har endast ett begränsat antal förfaranden inletts mot medlemsstater som inte anmält vissa åtgärder. Kommissionen kommer dock att öka sin vaksamhet och beslutenhet att upptäcka medlemsstaternas överträdelser i form av underlåtenhet att anmäla åtgärder. Därför kommer kommissionen att informera medlemsstaterna vid paketmötena om fall som tagits upp i klagomål där anmälan borde ha gjorts. Kommissionen kommer också att samarbeta med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för att spåra upp och reda ut tvivelaktiga eller problematiska situationer och alla andra former av osäkerhet om huruvida en nationell åtgärd skall anmälas.

Dessutom bör en diskussion inledas om vilken öppenhet som är nödvändig för den decentraliserade styrningen av den inre marknaden.

Sammantaget ger statistiken över anmälningar avseende den inre marknaden intryck av att det råder en viss skevhet mellan dessa instrument både sett till antalet anmälningar och till uppföljningen. Det kan vara lämpligt med en övergripande diskussion för att förbättra de öppningsmekanismer som krävs för den decentraliserade styrningen av den inre marknaden. Denna diskussion bör röra både verktygen för uppföljning (frysningsperioder, en enda instans vid kommissionen för alla slags anmälningar oavsett rättslig grund, inlägg från medlemsstaterna, kommissionen, de vetenskapliga kommittéerna osv.). Syfte skulle vara att ge medlemsstaternas och gemenskapens förvaltningar adekvata och effektiva medel för att styra den inre marknaden på effektivast möjliga sätt till företagens och medborgarnas fromma.

BILAGA 1

Myndigheter med ansvar för beslut 3052/95/EG

BELGIEN

CIBELNOR (c/o Institut belge de normalisation)
Avenue de la Brabançonne, 29
1000 Bruxelles
Tfn: +32-2-738.01.11
Fax: +32-2-733.42.64

DANMARK

Erhvervsfremmestyrelsen
Internationale Tekniske Handelsvilkår
Tagensvej 137
2200 København N
Tfn: 3586.86.86
Fax: 3586.86.87
E-post: C=DK; A=DK400; P=EFS; S=Journal

TYSKLAND

Bundesministerium für Wirtschaft
Herr Dr. Winkel
-Referat EB3 -
D - 53107 BONN
Tfn: 00-49-228/615 (- 4119 Herr Dr. Winkel; - 2502 Herr Behrens; - 4398 Herr Schirmer)
Fax: 00-49-228/615-2056
E-post: C=DE; A=BUND400; P=BMW1; O=BONN1; S=BUERO-EB3
E-post (Internet): BUERO-EB3@BONN1.BUND400.DE

GREKLAND

Utvecklingsministeriet
Standardiseringsorganet, Evangelos E. Melagrakis
ELOT
313 Acharnon St.GR - 11145 ATHEN
Tfn: +(30 1) 228.00.01
Fax: +(30 1) 202.68.75
E-post: C=GR A=MASTER400 P=EURODYN O=GOV OU=YBET OU=GGB S=PBOX

SPANIEN

Ministerio de Asuntos Exteriores

Dirección General de Asuntos técnicos de la Unión Europea

Luis Antonio Rico

C/ Padilla 46, planta 2E - 28006 MADRID

Tfn: 00/34/1/563.68.70

Fax: 00/34/1/562.48.61

E-post: C=es/ADMD=mensatex/PRMD=mae/ORG=sece/S=rico/G=luis

FRANKRIKE

SGCI

Att: Régis Rama

Carré Austerlitz

2, Boulevard Diderot

F - 75572 PARIS CEDEX 12

Tfn: +33-1-44.87.10.60

Fax: +33-1-44.87.12.96

E-post: C=FR; A=Atlas; P=IRIS; O=SGCI; S=SGCI-RENET

E-post (Internet): regis.rama@sgci.finances.gouv.fr

IRLAND

Single Market Unit

Department of Tourism and Trade

Ronnie Breen

Kildare Street

IRL - DUBLIN 2

Tfn: +353-1-662.14.44

Fax: +353-1-676.61.54

E-post: C=IE/admd=NA/prmd=ENTEMP/pn=BREENR

E-post (Internet): breenr@entemp.irlgov.ie

ITALIEN

Ministerio dell'Industria, del Commercio e dell'artigianato

Direzione generale della produzione industriale

Ispettorato tecnico, Divisione XIX - Roma

Italia - ROMA

E-post: S=Ispettorato tecnico, D= Classe>IPM, D=ID-NODO>BF9RM001,
U=M.I.C.A.=ISPIND, P=DGS, A=MASTER400, C=IT

E-post (Internet): min.ind.isp.tecnico@agora.stm.it)

Tfn: +39-6.4705.3069

Fax: +39-6.4788.7748

LUXEMBURG

Service de l'Energie de l'Etat
Jean-Paul Hoffmann, Directeur
Boîte postale 10

L - 2010 LUXEMBOURG

Tfn: +352-46.97.46.1

Fax: +352-222.524

E-post: C=LU; A=INFONET; P=ETAT; O=EG; S=HOFFMANN; G=JEAN-PAUL

E-post (Internet): jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu

NEDERLÄNDERNA

Ministerie van Financiën
Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in-en uitvoer
Afdeling O.R.

Postbus 30003

9700 RD GRONINGEN

Tfn: +(31 50) 523.91.78/ 523.92.75

Fax: +(31 50) 523.92.19

E-post: C=NL A=400NET P=CDIU S=NOTIF OU1=CDIU

ÖSTERRIKE

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Att: Frau Maria Haslinger

Abteilung II/5

Stubenring 1

A - 1011 WIEN

Fax: 43-1/715.96.51 eller 714.27.23

Tfn: 43-1/711.00-5453

E-post: C=AT; A=GV; P=BMWA; O=BMWA; G=Maria; S= Haslinger

E-post (Internet): maria.haslinger@bmwa.gv.at

PORTUGAL

Instituto Português da Qualidade - IPQ

Rua C à Avenida dos Três Vales

2825 Monte da Caparica

Portugal

Tfn: (351 21) 294.81.00

Fax: (351 21) 294. 81.01 / 294.82.22

FINLAND

Handels- och industriministeriet

Handelsavdelningen

Gruppen för den inre marknaden

Box 230

FIN - 00171 HELSINGFORS

Tfn: +358-9-1601 (1603657 Antti Riivari, 160 3527 Pia Nieminen)

Fax: +358-9-160 4022

E-post: S=tuoteilmoitukset, O=ktm, P=vn, A= mailnte, C=fi

SVERIGE

Kerstin Carlsson

Kommerskollegium - U3

Box 6803

S - 113086 STOCKHOLM

Tfn: +46.8.690.48.00

Fax: +46.8.690.48.40

E-post: C=SE, ADMD=400net, O=Komkoll, S=nat not point

FÖRENADE KUNGARIKET

Department of Trade and Industry

Standards and Technical Regulations Directorate 2

Bay 327

151 Buckingham Palace Road

UK - SW1W 9SS

Tfn: 0171.215.1488

Fax: 0171.215.1529

E-post: S=TI; G=83189; O=DTI; OU1=TIDV; P=HMG DTI; A=GOLD 400; C=GB

E-post (Internet): 83189.ti@tidv.dti.gov.uk

Lars-Åke Erikson

Eftas övervakningsmyndighet

Förste handläggare vid direktoratet för varor

74 rue de Trèves

B- 1040 BRUXELLES

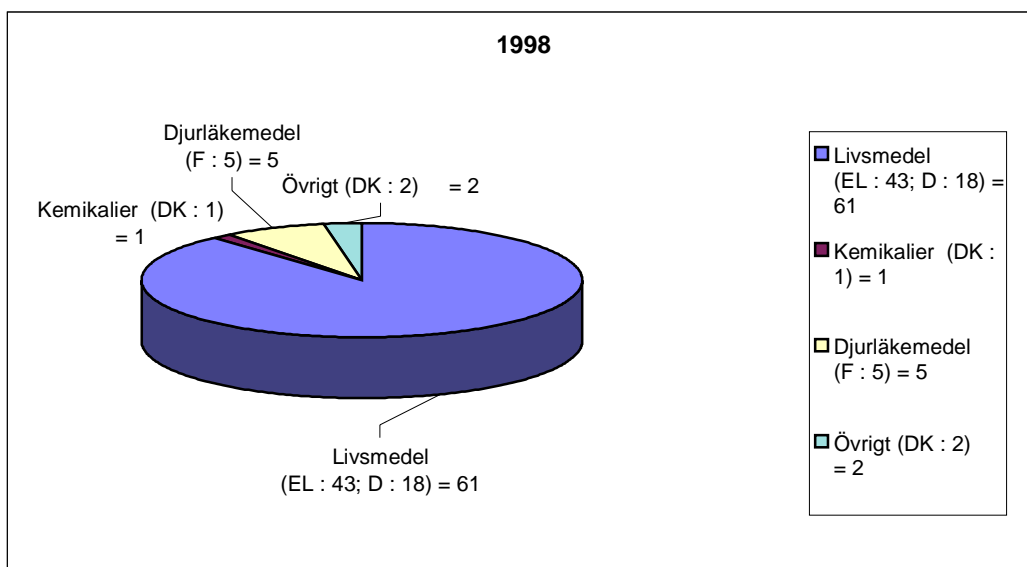
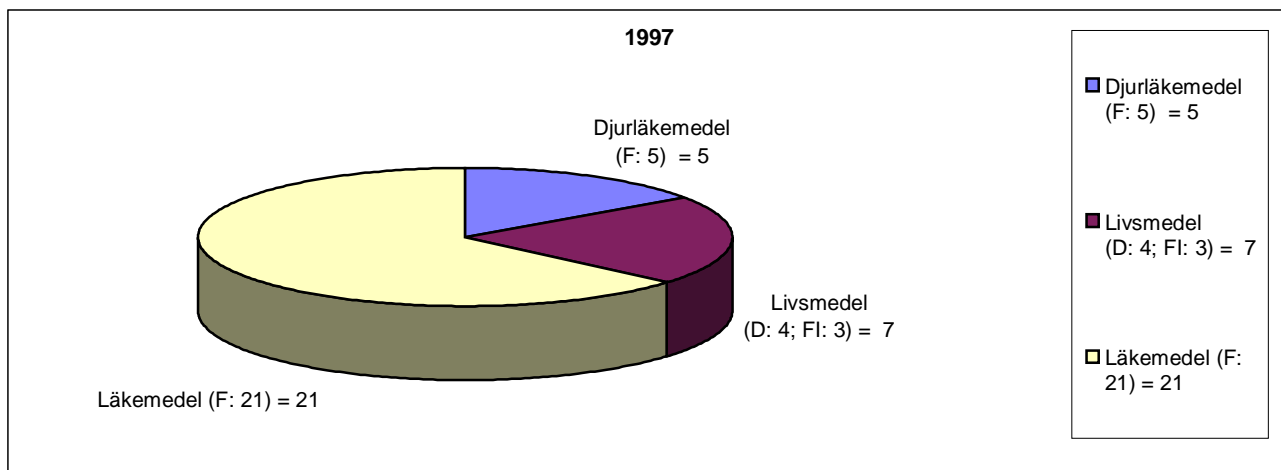
BILAGA 2

Statistik över beslut 3052/95/EG (anmälningar efter medlemsstat)

Medlemsstat	1997	1998
FRANKRIKE	26	5
TYSKLAND	4	18
FINLAND	3	
BELGIEN		
DANMARK		3
GREKLAND		43
SPANIEN		
IRLAND		
ITALIEN		
LUXEMBURG		
NEDERLÄNDERNA		
ÖSTERRIKE		
PORTUGAL		
SVERIGE		
FÖRENADE KUNGARIKET		

BILAGA 3

Anmälningar efter sektor

BILAGA 4

Anmälningar enligt några direktiv med den nya metoden (1997)

Medlemsstat	låg	mask	lek	gas	EMK	tryck	skydd	med	Totalt
<i>Belgien</i>				8	5				13
<i>Danmark</i>	1								1
<i>Tyskland</i>	2	8	4						14
<i>Grekland</i>									0
<i>Spanien</i>	1								1
<i>Frankrike</i>		1						3	4
<i>Irland</i>									0
<i>Italien</i>	1								1
<i>Luxemburg</i>									0
<i>Neder- länderna</i>	3		2	2					7
<i>Österrike</i>	4								4
<i>Portugal</i>									0
<i>Finland</i>	2		1					3	6
<i>Sverige</i>	2								2
<i>Förenade kungariket</i>	7		11					1	19
Totalt	23	9	18	10	5	0	0	7	72

Förkortningar: låg = lågspänningsdirektivet, mask = maskindirektivet, lek = leksaksdirektivet, gas = direktivet om gaseldade anordningar, EMK = direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet, tryck = direktivet om tryckkärl, skydd = direktivet om personlig skyddsutrustning, med = direktivet om medicinteknisk utrustning.

BILAGA 5

Anmälningar enligt några direktiv med den nya metoden (1998)

Medlemsstat	låg	mask	lek	gas	EMK	tryck	skydd	med	Totalt
<i>Belgien</i>	2			6					8
<i>Danmark</i>	1		4						5
<i>Tyskland</i>	3	2	24		28				35
<i>Grekland</i>									0
<i>Spanien</i>	20	3			3		1		27
<i>Frankrike</i>		1							1
<i>Irland</i>									0
<i>Italien</i>			2						2
<i>Luxemburg</i>									0
<i>Neder- länderna</i>	15			2					17
<i>Österrike</i>	13								13
<i>Portugal</i>									0
<i>Finland</i>	19				4		1		24
<i>Sverige</i>	50	2							52
<i>Förenade kungariket</i>	12		5						17
Totalt	135	8	13	8	35	0	2	0	201

Förkortningar: låg = lågspänningsdirektivet, mask = maskindirektivet, lek = leksaksdirektivet, gas = direktivet om gaseldade anordningar, EMK = direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet, tryck = direktivet om tryckkärl, skydd = direktivet om personlig skyddsutrustning, med = direktivet om medicinteknisk utrustning.

BILAGA 6

Anmälningar enligt direktiv 92/59/EEG (1997)

Medlemsstat	Anmälan (livsmedel)		Anmälan (övriga produkter)	
	Information	Varning	Artikel 8	Information
<i>Belgien</i>		3	3	
<i>Danmark</i>		2	11	
<i>Tyskland</i>	1	10	6	3
<i>Grekland</i>	1	2		
<i>Spanien</i>	1	5	8	
<i>Frankrike</i>	2	19	6	3
<i>Irland</i>				
<i>Italien</i>	5	16	1	
<i>Luxemburg</i>				
<i>Nederländerna</i>	1	1		1
<i>Österrike</i>		1	2	1
<i>Portugal</i>			8	1
<i>Finland</i>		2		6
<i>Sverige</i>		2	3	2
<i>Förenade kungariket</i>	1	2	4	1
<i>Efta</i>			2	
TOTALT	12	65	54	18

BILAGA 7

Anmälningar enligt direktiv 92/59/EEG (1998)

Medlemsstat	Anmälan (livsmedel)		Anmälan (övriga produkter)	
	Information	Varning	Artikel 8	Information
<i>Belgien</i>	6			
<i>Danmark</i>	3	8	3	1
<i>Tyskland</i>	32	6	5	4
<i>Grekland</i>	6	2		
<i>Spanien</i>	26	5	18	
<i>Frankrike</i>	18	18	2	
<i>Irland</i>	1	1		
<i>Italien</i>	40	8	3	0
<i>Luxemburg</i>				
<i>Nederländerna</i>	1	2	2	1
<i>Österrike</i>	7	11	1	
<i>Portugal</i>	4			
<i>Finland</i>	3	5		
<i>Sverige</i>	5	4	1	
<i>Förenade kungariket</i>	3	3	12	1
<i>Efta</i>				
TOTALT	155	73	47	7